

*„Krisztus áldozata az Isten szeretetének a mintája.
Ezt a lelkiületet kell magunkra öltönnünk nekünk is,
így kell szeretnünk Istent, az Istennek való teljes önmagunk
odaadásával.
Úgy odaadni önmagunkat Istennek, egész szívünket és egész
lelkünket,
minden elménket és minden erőnket, életünk minden percét,
és minden tettünket úgy kell odaadnunk Istennek,
hogy önmagunk számára semmit sem tartunk meg ebből,
hanem egészen az Isten kezébe tesszük oda az életünket.”*

Évközi 31. vasárnap

MTörv 6,2-6
Zsid 7,23-28
Mk 12,28b-34

Melyik az első parancsolat? Vajon mi hogyan válaszolnánk erre a kérdésre?

Mondanánk: az első parancsolat Istent szeretni: Szeresd Uradat, Istenedet!

Ez a válasz azonban mégis kevés lenne. Valóban az első: Istent szeretni.

De mi ennek a szeretetnek a lényege? Hasonlítható ez a szeretet bármilyen más szeretethez?

Jézus az írástudó kérdésére adott válaszában elmondja az első parancsolatot úgy, ahogyan Mózes törvényében meg van fogalmazva.

És az első parancsolat többet mond annál, mint Istent szeretni.

Hozzáteszi ehhez a mondathoz: Teljes szívedből, teljes lelkedből, teljes elmédből és minden erődből.

Mit jelent ez a felsorolás? Annyit jelent, hogy az ember a maga teljességével szeresse Istent.

Nem elég Istent csak valahogy szeretni.

Nem elég Istent csak valamikor szeretni, egy-egy tettel, egy-egy pillanattal.

Istent teljességben szeresse az ember.

A felsorolás nemcsak a szívet és lelket, az elmét és erőt, e megnevezett négy részletet jelenti,

hanem jelenti az ember teljességét.

Tovább folytathatnánk tehát a felsorolást:

Istent szeretni kell életünk minden percében, és Istent szeretnünk kell életünk minden tettel.

Minden mozdulatunkkal Istent kell szeretnünk, és ajkunk minden szavával, minden érzésünkkel,

és mindazzal, ami történik velünk, ahogy fogadjuk, ahogy viseljük, ahogy éljük az életünket.

Mindenben és mindennel Istent kell szeretnünk. És mit jelent ez a szeretet?

Mit jelent az, hogy Istené vagyunk teljesen, minden percben és minden tettünkkel?

Hogy Istent szeressük egész szívünkkel és egész lelkünkkel?

Ehhez a parancshoz magyarázatként,

megvilágosításul szolgál az a mondat, amelyet az írástudó fűzött hozzá, és az a fogalom, amelyre a mai vasárnap Szentleckéje is rámutat.

Az írástudó megismételve Jézus szavait hozzáteszi ehhez:

Istent így szeretni, többet ér minden égő, vagy véres áldozatnál.

És a Szentleckében, a Zsidókhhoz írt levél részletében arról van szó,

hogy Jézus egészen odaadta önmagát Istennek,

és ezzel a tökéletes és hibátlan áldozattal Isten előtt ő kedves.

Ez a szeretet tehát a teljesség szeretete olyan, mint az eléggő áldozat.

Az eléggő áldozatban, az oltáron megrakott tűzben, az Istennek adott ajándék egészen megsemmisül,

többet már abból semmi sem az emberé.

Így szereti Istent teljességével az ember, hogy teljesen elveszíti önmagát ebben a szeretetben,

nem marad meg önmaga számára semmi, mert úgy szereti Istent, hogy odaadja önmagát Istennek.

Ez az odaadottság a teljes szeretet. Erre adott példát Krisztus a kereszthalálozatban.

Ő úgy szerette az Atyát, hogy engedelmes volt neki a halálig, a kereszthalálig.

És ezért az áldozatért, ezért a teljes odaadásért nyerte el azt a dicsőséget, azt a dicsőséges nevet, amelyre meghajol minden térd az égben, a földön és az alvilágban.

Krisztus áldozata az Isten szeretetének a mintája.

Ezt a lelkületet kell magunkra öltönnünk nekünk is,

így kell szeretnünk Istent, az Istennek való teljes önmagunk odaadásával.

Úgy odaadni önmagunkat Istennek, egész szívünket és egész lelkünket,

minden elménket és minden erőnket, életünk minden percét,

és minden tetteinket úgy kell odaadnunk Istennek,

hogy önmagunk számára semmit sem tartunk meg ebből,

hanem egészen az Isten kezébe tesszük oda az életünket.

És ennek a szeretetnek az alapja is elhangzik az első parancsban.

A parancs ugyanis nem azzal kezdődik: Szeresd Uradat, Istenedet.

Nem is fejeződik be ezzel a mondattal, hanem elmélyül így:

egész szíveddel és egész lelkeddel, teljes elméddel és minden erőddel.

Megvilágítja ezt a teljességet az áldozat fogalma:

amilyen az égő áldozat, úgy szereted teljességgel Istent.

De ez első parancs előtt egy bevezető mondat is áll.

S ez a bevezető mondat ennek a szeretetnek a fundamentuma.

Így kezdődik a parancs: Halld Izrael, az Úr a mi Istenünk az egyetlen Úr.

És ezt a mondatot az írástudó válasza kissé megváltoztatva még erőteljesebben fogalmazza meg:

Jól mondtad Mester, Ő az egyetlen, és rajta kívül nincs más. Íme, a teljes szeretet Istene.

Íme, amikor Istent egész szívvel szereted, amikor ebben a szeretetben elég az életed, akkor csak Isten létezik előtted, csak Őt látod, önmagadra nem tekintesz, sem jobbra sem balra,

nincs ez a világ sem körülötted, egyetlen más cél sem lebeg előtted, egyedül Isten, Ő az egyedülvaló, és rajta kívül nincs más.

Csak méssz Isten felé a szeretetben, méssz minden percben és minden tettel,

méssz Isten felé a szeretetben minden szóval és minden gondolatoddal,

egészen odaadod az Ő kezébe önmagad, mert Ő az egyetlenegy, rajta kívül nincs más.

Csak akkor tudod Istent így szeretni, ha semmit sem látsz, és nem ismersz semmit Őkívéle.

Ő az egyedülvaló, az egyetlenegy, és nincs rajta kívül más.

Íme, az első parancs.

És aki ezt a parancsot megértette, aki ezt a parancsot megtette,
az jutalmul megkapja azt a dicséretet, amellyel Jézus a törvénytudót illeti az
evangéliumban.

Helyesen mondtad: Nem jársz messze az Isten országától.

Aki ezt a parancsot megértette, az megismerte az igazságot, a helyes életet,
az megismerte és megtette ezt a szeretetet, az már meg is érkezett az Istenhez,
és övé az az ország, amely ország maga a végtelen Szeretet, maga az Örök Élet, az
Isten.

Ámen.

2021. október 31.

Takács Gyula plébános atya